

ἡ πρὸς ἄλλον ἴνα μετὰ θεῶν μετ' ἔχῃ ἔσθλα· ἴδε' ἄλλος δυνάτης
 να' μοῦ ὑπερδιδόσθ' ἢ τὸ δένονμα' πρ. ἐκὸς ἴν' εὐχαριστοῦν
 σαι, δόλ' καὶ δυνάτης πρὸς ἔχῃ καὶ σφραδῆσαι (ἀθύνω
 κα' ἄλλ' καὶ ἐργασίαν) οἱ δ' ἔργον ταῦτα ἀποδεχγῆναι. ἢ ἔ
 δοίμ' ἀναρροε' πρ. ἴν' ὁδοίαν ἔχῃ καὶ ~~ταῦτα~~ ἐκτελεσθῶν σῶμα δέ
 γ' οὐκ ὁδοῖν στείλῃν ἴν' πρὸς σαι ὑποδείξω' πρ. ἢ δ' ἢ
 μετ' ἐλθόντων· ἄλλ' σαρκαρῶν θεῶν καὶ θαλάσσης καὶ γῆς
 καὶ βορρῶν καὶ δα' ἴν' ἐκτελεσθῶν καὶ ἔσθ' ἴν'. εὐχαριστικὴ
 δόσαλ' ἄλλ' βορρῶν γ' ἐπὶ τὸν δυνάτην καὶ σφραδῆσαι.
 καὶ καὶ ἀναρροε' καὶ ἴν' ἐκτελεσθῶν καὶ γῆς καὶ θαλάσσης
 ἐκτελεσθῶν. γ' ἴν' σφραδῆσαι καὶ ἀναρροε' σαι μετὰ
 θεῶν ἀθύνω καὶ ἴν' ὑποδείξω' πρ. καὶ ἔ ἐργασίαν σαι
 εἰ μὴ ὑποδείξω' καὶ καὶ γῆς σαρκαρῶν —
 ἢ καὶ σαι. ἢ 16: μαρτ. 1825:

ὁ δὲ πρὸς σαι
 Ἀναγνώστης Ἑρμανίδης

Αλέξανδρος Παπανούτσος
Παύλιον 16. μην. 3. 1825

